

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 décembre 2006

PROJET DE LOI
portant des dispositions diverses (I)

AMENDEMENTS

présentés après le dépôt du rapport

N° 13 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 379

Compléter l'article 7bis, § 2, proposé, du Code de la nationalité belge, par les mots «, pour autant que l'autorisation de séjour ne prévoit pas de limite de temps en raison de circonstances particulières, propres à l'intéressé ou ayant trait à la nature et à la durée de ses activités en Belgique».

Documents précédents :

Doc 51 **2760/ (2006/2007) :**

001 : Projet de loi (I).
002 : Projet de loi (II).
003 : Amendements.
004 : Addendum.
005 à 009 : Amendements.
010 : Avis du Conseil d'État.
011 : Amendements.
012 : Amendements.
013 : Avis du Conseil d'État.
014 à 021 : Amendements.
022 à 025 : Amendements.
026 à 028 : Rapports.
029 : Avis du Conseil d'État.
030 à 034 : Rapports.
035 : Amendements.
036 et 037 : Rapports
038 et 039 : Avis du Conseil d'État.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 december 2006

WETSONTWERP
houdende diverse bepalingen (I)

AMENDEMENTEN

voorgesteld na de indiening van het verslag

Nr. 13 VAN DE HEREN MORTELMANS EN
LAEREMANS

Art. 379

Het voorgestelde artikel 7bis, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aanvullen met de woorden «, voor zover de machtiging tot verblijf geen tijdslimiet stelt wegens bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of in verband met de aard en de duur van zijn werkzaamheden in België».

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2760/ (2006/2007) :**

001 : Wetsontwerp (I).
002 : Wetsontwerp (II).
003 : Amendementen.
004 : Addendum.
005 tot 009 : Amendementen.
010 : Advies van de Raad van State.
011 : Amendementen.
012 : Amendementen.
013 : Advies van de Raad van State.
014 tot 021 : Amendementen.
022 tot 025 : Amendementen.
026 tot 028 : Verslagen.
029 : Advies van de Raad van State.
030 tot 034 : Verslagen.
035 : Amendementen.
036 en 037 : Verslagen.
038 en 039 : Adviezen van de Raad van State.

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à permettre uniquement aux étrangers ayant un droit de séjour illimité d'entamer une procédure de nationalité. Sinon, un étranger qui, par exemple, réside dans notre pays en tant qu'étudiant, pourrait toujours déposer une demande de nationalité, alors que, d'autre part, la durée de son séjour en tant qu'étudiant, en vertu de l'article 15 de la loi du 15 décembre 1980, n'est pas prise en compte pour le calcul de la durée de séjour minimale exigée pour obtenir une autorisation d'établissement. Un droit de séjour temporaire ne doit pas pouvoir être transformé en droit de séjour de durée illimitée par le biais d'une acquisition de la nationalité.

N° 14 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 381

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 381. — *Les articles 11 et 11bis du même Code sont abrogés.*».

JUSTIFICATION

Il convient de limiter l'attribution de la citoyenneté en raison de la naissance en Belgique à l'attribution à des enfants apatrides nés en Belgique. Le *ius soli* ne peut être appliqué que pour des raisons humanitaires et ne peut en aucun cas devenir une alternative au *ius sanguinis*. Il s'impose de supprimer l'obtention automatique ou très simplifiée de la citoyenneté en raison de la naissance en Belgique, telle que nous la connaissons depuis l'instauration du Code de la nationalité belge en 1984, et surtout, depuis les modifications apportées à la législation en 1991. Il convient que l'attribution de la citoyenneté en raison de la descendance d'un parent belge redevienne la règle. En effet, à l'heure actuelle, les étrangers vivant dans des enclaves isolées (communautés parallèles), le seul fait d'être né en Belgique offre moins que jamais une garantie d'intégration. Pour les étrangers majeurs, la naturalisation constitue la seule possibilité d'acquérir la nationalité belge. Le présent amendement tend à abroger les articles 11 (troisième génération) et 11 *bis* du Code de la nationalité belge.

N° 15 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 382

Remplacer cet article par la disposition suivante:

VERANTWOORDING

Het amendement strekt ertoe slechts de vreemdeling met een onbeperkt verblijfsrecht toe te laten tot een nationaliteitsprocedure. Zoniet kan bijvoorbeeld een vreemdeling die hier als student verblijft nog steeds een nationaliteitsaanvraag indienen, terwijl anderzijds de duur van zijn verblijf als student ingevolge het bepaalde in artikel 15 van de wet van 15 december 1980 niet in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de minimale verblijfsduur vereist voor de verkrijging van een machtiging tot vestiging. Een tijdelijk verblijfsrecht mag niet door middel van een nationaliteitsverzekering kunnen omgezet worden in een verblijfsrecht van onbeperkte duur.

Nr. 14 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 381

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 381. — *De artikelen 11 en 11bis van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.*».

VERANTWOORDING

De toekenning van het Belgische staatsburgerschap op grond van de geboorte in België dient beperkt te worden tot de toekenning aan in België geboren staatloze kinderen. Het *ius soli* mag slechts toegepast worden om humanitaire redenen en kan in geen geval uitgroeien tot een alternatief voor het *ius sanguinis*. De automatische of sterk vereenvoudigde verwerving van het Belgische staatsburgerschap op grond van de geboorte in België, zoals we dit sinds de invoering van het Wetboek van de Belgische nationaliteit in 1984 en vooral sinds de wetswijzigingen van 1991 kennen, moet ongedaan gemaakt worden. De toekenning van de nationaliteit op grond van de afstamming van een Belgische ouder moet opnieuw de regel worden. Het enkele feit dat men in België geboren is, biedt immers vandaag omwille van het leven van de vreemdelingen in geïsoleerde culturele enclaves (parallele samenlevingen) minder dan ooit een garantie op integratie. Voor meerderjarige vreemdelingen volstaat naturalisatie als mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te verwerven. Onderhavig amendement strekt ertoe de artikelen 11 (derde generatie) en 11 *bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen.

Nr. 15 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 382

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 382. — Les articles 12bis, 13, 14, 15 et 16 du même Code sont abrogés.»

JUSTIFICATION

Au lieu de l'enchevêtrement actuel de procédures d'acquisition de la nationalité belge, il se recommande d'opter pour une seule procédure: la procédure de naturalisation. De par l'unité de la procédure et de l'instance responsable, on évite les demandes multiples d'acquisition de la nationalité belge et les risques d'abus. Toutefois, le rôle de la Chambre des représentants doit, à cet égard, se limiter à l'entérinement formel et solennel de l'attribution de la citoyenneté belge. Un nouveau service indépendant de naturalisation à créer pourra procéder à l'examen quant au fond. Le présent amendement vise à supprimer les procédures de déclaration de nationalité et d'option afin de parvenir à l'uniformité souhaitée.

N° 16 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 383

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 383. — Les articles 12bis, 13, 14, 15 et 16 du même Code sont abrogés.»

JUSTIFICATION

Au lieu de l'enchevêtrement actuel de procédures d'acquisition de la nationalité belge, il se recommande d'opter pour une seule procédure: la procédure de naturalisation. De par l'unité de la procédure et de l'instance responsable, on évite les demandes multiples d'acquisition de la nationalité belge et les risques d'abus. Toutefois, le rôle de la Chambre des représentants doit, à cet égard, se limiter à l'entérinement formel et solennel de l'attribution de la citoyenneté belge. Un nouveau service indépendant de naturalisation à créer pourra procéder à l'examen quant au fond. Le présent amendement vise à supprimer les procédures de déclaration de nationalité et d'option afin de parvenir à l'uniformité souhaitée.

N° 17 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 384

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 384. — L'article 19 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 382. — De artikelen 12bis, 13, 14, 15 en 16 van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.»

VERANTWOORDING

In plaats van het huidige kluwen van procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit verdient het aanbeveling te kiezen voor een enkele procedure: de naturalisatieprocedure. Door de eenheid van de procedure en van verantwoordelijke instantie worden meervoudige nationaliteitsaanvragen en de kans op misbruiken vermeden. De rol van de Kamer van volksvertegenwoordigers dient daarbij evenwel beperkt te worden tot de formele en plechtige bekrachtiging van de verlening van het Belgische staatsburgerschap. Het onderzoek ten gronde kan verricht worden door een nieuw op te richten onafhankelijke Naturalisatiedienst. Onderhavig amendement strekt ertoe de procedures van nationaliteitsverklaring en nationaliteitskeuze af te schaffen met het oog op de gewenste eenvormigheid.

Nr. 16 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 383

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 383. — De artikelen 12bis, 13, 14, 15 en 16 van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.»

VERANTWOORDING

In plaats van het huidige kluwen van procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit verdient het aanbeveling te kiezen voor een enkele procedure: de naturalisatieprocedure. Door de eenheid van de procedure en van verantwoordelijke instantie worden meervoudige nationaliteitsaanvragen en de kans op misbruiken vermeden. De rol van de Kamer van volksvertegenwoordigers dient daarbij evenwel beperkt te worden tot de formele en plechtige bekrachtiging van de verlening van het Belgische staatsburgerschap. Het onderzoek ten gronde kan verricht worden door een nieuw op te richten onafhankelijke Naturalisatiedienst. Onderhavig amendement strekt ertoe de procedures van nationaliteitsverklaring en nationaliteitskeuze af te schaffen met het oog op de gewenste eenvormigheid.

Nr. 17 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 384

Dit artikel wordt vervangen door wat volgt:

«Art. 384. — Artikel 19 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

«Art. 19. — § 1er. La naturalisation confère la citoyenneté belge. Elle est une faveur qui ne peut être accordée que lorsqu'il n'existe pas de présomption que le candidat pourrait constituer un danger pour l'ordre public, les bonnes moeurs, la santé publique ou la sécurité de l'État.

§ 2. La demande de naturalisation est recevable si l'intéressé satisfait aux conditions suivantes:

1° sa loi nationale autorise qu'il perde sa nationalité initiale en cas d'acquisition de la citoyenneté belge;

2° il s'engage à renoncer à sa nationalité initiale dans les six mois qui suivent la publication de l'acte de naturalisation au Moniteur belge;

3° il a eu pendant dix ans au moins en Belgique au sens de l'article 7bis, § 2, sa résidence principale couverte par un séjour légal, sans que cette période ait été interrompue par une période ayant excédé deux ans.

Le délai de dix ans est ramené à cinq ans pour le conjoint étranger d'un citoyen belge si les époux ont été mariés et ont résidé ensemble en Belgique sans interruption au cours des trois ans qui ont précédé la demande de naturalisation.

Le Roi peut dispenser n'importe quel candidat de la condition de résidence pour mérites particuliers;

4° il a atteint l'âge de vingt-cinq ans;

5° il a réussi un examen de citoyenneté;

6° il n'a jamais été condamné, en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, à un emprisonnement effectif de plus de trois mois, pour lequel il n'a pas bénéficié d'une amnistie, d'un effacement de condamnation ou d'une réhabilitation, et n'a pas été condamné non plus, dans un autre État, à un emprisonnement effectif du chef d'une infraction passible, selon la loi belge, d'un emprisonnement de trois mois ou plus;

7° il est en mesure de pourvoir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et il n'a pas de dette fiscale;

«Art. 19. — § 1. De naturalisatie verleent het Belgische staatsburgerschap. Zij is een gunst die slechts kan worden verleend wanneer er geen vermoedens bestaan dat de kandidaat een gevaar zou kunnen zijn voor de openbare orde, de goede zeden, de volksgezondheid of de veiligheid van de Staat.

§ 2. Het verzoek tot naturalisatie is ontvankelijk indien de belanghebbende aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° zijn nationale wet laat toe dat hij zijn oorspronkelijke staatsburgerschap verliest in geval van verkrijging van het Belgische staatsburgerschap;

2° hij verbindt er zich toe afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap te doen binnen zes maanden na de bekendmaking van de akte van naturalisatie in het Belgisch Staatsblad;

3° hij heeft gedurende minstens tien jaar zijn hoofdverblijfplaats in België gehad, gedekt door een wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, § 2, en niet onderbroken door een periode die de duur van twee jaar te boven gaat.

De termijn van tien jaar wordt verminderd tot vijf jaar voor de vreemde echtgenoot van een Belgisch staatsburger, indien de echtgenoten tijdens de drie jaar die aan het naturalisatieverzoek voorafgaan, onafgebroken gehuwd waren en samen in België verbleven.

De Koning kan om het even welke kandidaat wegens bijzondere verdiensten vrijstellen van de voorwaarde inzake verblijfsduur;

4° hij heeft de leeftijd van vijftientig jaar bereikt;

5° hij is geslaagd voor een burgerschapsproef;

6° hij werd in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie nog nooit veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van meer dan drie maanden waarvoor geen amnestie, uitwissing van veroordeling of herstel in eer en rechten werd verkregen, en werd evenmin in een andere staat veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf wegens een misdrijf waarop door de Belgische wet gevangenisstraf van drie maanden of meer is gesteld;

7° hij kan in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden voorzien en heeft geen belastingschulden;

8° il fait une déclaration de loyauté, par laquelle il promet de respecter la démocratie, la séparation de l'Église et de l'État, les lois nationales ainsi que les usages et la culture de la communauté à laquelle il désire appartenir;

9° il fournit un certificat établi par un organisme d'inspection médicale habilité à cet effet par le Roi dont il ressort qu'il ne constitue pas un danger grave pour la santé publique;

10° il produit un certificat de bonnes vie et moeurs établi par les autorités belges.

§ 3. L'avis du collège des bourgmestre et échevins de la commune où l'intéressé a sa résidence principale est recueilli afin d'évaluer la volonté d'intégration, la bonne conduite et la capacité financière du candidat.

§ 4. L'examen de citoyenneté visé au § 2, 5°, comporte les parties suivantes:

1° une dissertation écrite dans la langue ou une des langues de la région linguistique de la résidence principale de l'intéressé, dans laquelle celui-ci explique pourquoi il souhaite acquérir la citoyenneté belge et une dissertation écrite sur un sujet tiré au sort, juste avant le début de l'épreuve écrite, par la commission de la citoyenneté visée au § 6;

2° un entretien avec le candidat, dans la langue visée au 1°, destiné à évaluer sa connaissance de la structure de l'État, des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société, ainsi que de l'histoire et de la culture de la communauté dont il souhaite faire partie.

§ 5. Il ne sera procédé à l'épreuve orale visée au § 4, 2°, que si le candidat a réussi l'épreuve écrite visée au § 4, 1°.

§ 6. L'examen de citoyenneté est organisé:

1° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté française en vertu de l'article 5, § 1er, II, 3° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles:

- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue française;
- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en français;

8° hij legt een loyaliteitsverklaring af, waarin hij respect belooft voor de democratie, de scheiding van kerk en staat, de nationale wetten, alsook de gewoonten en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren;

9° hij levert een attest af van een daartoe door de Koning gemachtigde instelling voor medisch onderzoek, waaruit blijkt dat hij geen ernstig gevaar oplevert voor de volksgezondheid;

10° hij legt een door de Belgische overheid afgegeven bewijs van goed gedrag en zeden voor.

§ 3. Het advies van het college van burgemeester en schepenen waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft, wordt ingewonnen om de integratiewil, het goed gedrag en zeden en de financiële draagkracht van de kandidaat te kunnen beoordelen.

§ 4. De burgerschapsproef bedoeld in artikel § 2, 5° omvat de volgende onderdelen:

1° een schriftelijke verhandeling in de taal of een van de talen van het taalgebied waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft, waarin de belanghebbende uiteenzet waarom hij het Belgische staatsburgerschap wenst te verwerven, en een schriftelijke verhandeling over een onderwerp dat door de burgerschapscommissie bedoeld in § 6 onmiddellijk vóór het begin van de schriftelijke proef door loting wordt vastgesteld;

2° en een mondeling gesprek in de in 1° bedoelde taal met de kandidaat om te peilen naar diens kennis van de staatsstructuur, van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving, alsook van de geschiedenis en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren.

§ 5. Tot de mondelinge proef als bedoeld in § 4, 2°, zal slechts overgegaan worden indien de kandidaat geslaagd is voor de schriftelijke proef als bedoeld in § 4, 1°.

§ 6. De burgerschapsproef wordt georganiseerd:

1° Door een burgerschapscommissie aangesteld door de Vlaamse Gemeenschap krachtens artikel 5, § 1, II, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen:

- voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Nederlandse taalgebied;
- in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Nederlands wensen af te leggen;

2° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté flamande en vertu de la disposition précitée:

– pour les candidats qui ont leur résidence principale soit dans la région de langue néerlandaise;

– pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en néerlandais;

3° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté germanophone en vertu de l'article 4, § 2, de la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue allemande.

§ 7. L'examen de citoyenneté est organisé chaque année, en deux sessions, par la commission compétente.

Le candidat qui a échoué à l'examen de citoyenneté en seconde session pendant deux années consécutives ne peut représenter un tel examen qu'après un intervalle de deux fois deux sessions.

§ 8. Si le candidat a réussi l'examen de citoyenneté, la commission de la citoyenneté lui délivre un certificat de citoyenneté.»

JUSTIFICATION

Au lieu du dédale actuel de procédures d'acquisition de la nationalité belge, il se recommande d'opter pour une seule procédure. L'unité de la procédure et de l'instance responsable permet de prévenir les multiples demandes de nationalité et les risques d'abus.

Le présent amendement a pour but de faire de la naturalisation la manière par excellence, pour les étrangers, d'acquérir la citoyenneté belge, et ce, afin d'obtenir une plus grande uniformité de la législation. Les conditions qu'il faut actuellement réunir pour acquérir la nationalité belge par la naturalisation sont cependant particulièrement minimalistes. C'est ainsi qu'un séjour d'à peine trois ans en Belgique suffit et que l'étranger qui souhaite acquérir la citoyenneté belge par la naturalisation ne doit plus, depuis l'entrée en vigueur de la loi sur l'acquisition accélérée de la nationalité belge, faire la preuve d'une quelconque manière de sa volonté d'intégration.

La naturalisation devrait couronner l'achèvement d'un processus d'intégration.

Il est erroné de croire que l'assouplissement de la procédure de naturalisation accélérera l'intégration. S'il obtient la citoyenneté trop facilement, l'étranger n'éprouve en effet plus la nécessité de s'intégrer.

2° Door een burgerschapscommissie aangesteld door de Franse Gemeenschap krachtens dezelfde bepaling:

– voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Franse taalgebied

– in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Frans wensen af te leggen;

3° Door een burgerschapscommissie aangesteld door de Duitstalige Gemeenschap krachtens artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Duitse taalgebied.

§ 7. De burgerschapsproef wordt jaarlijks in twee zittingen georganiseerd door de bevoegde commissie.

De kandidaat die twee opeenvolgende jaren in de tweede zitting niet geslaagd is voor de burgerschapsproef, kan pas opnieuw aan een dergelijke proef deelnemen na een tussenperiode van twee maal twee zittingen.

§ 8. Indien de kandidaat geslaagd is voor de burgerschapsproef, wordt hem door de burgerschapscommissie een burgerschapscertificaat uitgereikt.»».

VERANTWOORDING

In plaats van het huidige kluwen van procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit verdient het aanbeveling te kiezen voor een enkele procedure. Door de eenheid van de procedure en van verantwoordelijke instantie worden meevoudige nationaliteitsaanvragen en de kans op misbruiken vermeden.

Het onderhavige amendement wil van de naturalisatie de manier bij uitstek maken voor vreemdelingen om het Belgische staatsburgerschap te verwerven, teneinde tot meer eenvoudigheid in de wetgeving te komen. De voorwaarden die echter vandaag gelden voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit door naturalisatie, zijn bijzonder minimalistisch. Zo volstaat een verblijf in België van slechts drie jaar en moet de vreemdeling die door naturalisatie het Belgische staatsburgerschap wenst te verkrijgen, sinds de inwerkingtreding van de snel-Belgwet niet langer op enige wijze blijf geven van zijn integratiebereidheid.

Naturalisatie zou de bekroning moeten zijn van een voltooid integratieproces.

Het is een schromelijke vergissing er vanuit te gaan dat een soepele naturalisatieprocedure de integratie bevordert. Door het Belgische staatsburgerschap al te gemakkelijk toe te kennen, valt bij de vreemdeling immers de noodzaak weg om zich te integreren.

Il faut rejeter catégoriquement la pluralité des citoyennetés, comme le font nombre de pays européens. Il est inadmissible que, du fait qu'il peut jouer sur deux tableaux, l'étranger bénéficie d'un statut plus favorable que la personne qui est citoyen belge par filiation. Le présent amendement entend placer l'étranger qui souhaite devenir citoyen belge devant un choix non équivoque et l'obliger à renoncer à sa citoyenneté étrangère.

Dans l'état actuel de la législation, il est prévu que pour obtenir la naturalisation, le demandeur doit avoir séjourné pendant au moins trois ans en Belgique. Bien que la durée du séjour ne constitue pas le critère le plus important, étant donné qu'elle n'est en soi pas révélatrice de l'intégration de l'étranger, ce délai est inférieur à celui fixé dans nombre d'autres pays européens. C'est pourquoi la durée de séjour est portée à dix ans. Le conjoint étranger d'un citoyen belge peut bénéficier d'une mesure de faveur et ne doit avoir séjourné que cinq ans en Belgique.

L'âge auquel une demande de naturalisation peut être introduite est porté de dix-huit à vingt-cinq ans. Compte tenu de la portée de la naturalisation, cette mesure vise à garantir que le demandeur étranger a acquis une certaine maturité et qu'il ne fait pas un choix irréflectif. L'âge de vingt-cinq ans figurait jusqu'en 1993 parmi les conditions à remplir par le candidat à la grande naturalisation.

La personne qui introduit la demande de naturalisation ne peut avoir été condamnée, sauf amnistie, effacement de condamnation ou réhabilitation, à un emprisonnement effectif de plus de trois mois en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, ou avoir été condamnée dans un pays ne faisant pas partie de l'Union européenne à un emprisonnement effectif du chef d'une infraction passible d'un emprisonnement de trois mois ou plus aux termes de la loi belge, et elle doit pouvoir démontrer qu'elle est en mesure de pourvoir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille.

Le présent amendement vise à imposer à l'étranger un examen de citoyenneté destiné à évaluer son degré d'intégration. La demande de naturalisation n'est recevable que si l'intéressé peut produire un certificat prouvant qu'il a réussi un tel examen.

La participation à un examen de citoyenneté permet de constater de façon objective la volonté d'intégration de l'intéressé. L'intéressé doit au minimum maîtriser, tant oralement qu'à l'écrit, la langue de la région dans laquelle il réside. Dans la dissertation qui doit permettre d'évaluer les connaissances linguistiques écrites de l'intéressé, ce dernier pourra expliquer pourquoi il souhaite acquérir la citoyenneté belge. Cette mesure permettra d'éviter que des personnes utilisent la procédure de naturalisation par pur intérêt personnel et non parce qu'elles désirent lier leur sort à celui de la communauté dans laquelle elles vivent. Il est également nécessaire d'évaluer la connaissance qu'a l'intéressé des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société. L'épreuve orale peut s'avérer utile dans ce contexte. Étant donné que la Belgique est un État fédéral et que l'intégration de l'intéressé à notre société «belge» passe surtout par son intégration à la com-

Het meervoudige staatsburgerschap dient met klem te worden afgewezen, zoals dit in de wetgeving van heel wat Europese landen het geval is. Het is onduidelijk dat de vreemdeling een gunstiger statuut geniet dan de Belgische staatsburger door afstamming, doordat de eerste van twee walle-tjes kan eten. Onderhavig amendement wil de vreemdeling die door naturalisatie Belgisch staatsburger wenst te worden, voor een ondubbelzinnige keuze stellen en hem verplichten afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap.

Momenteel geldt in België als voorwaarde voor naturalisatie een verblijfsduur van minimum drie jaar. Hoewel de verblijfsduur niet het belangrijkste criterium is, aangezien hij op zich niets zegt over de integratie van de vreemdeling, bedraagt die termijn minder dan in vele andere Europese landen. De verblijfsduur wordt daarom op tien jaar gebracht. De vreemde echtgenoot van een Belgisch staatsburger kan genieten van een gunstmaatregel en moet slechts vijf jaar in België verbleven hebben.

De leeftijd waarop een verzoek tot naturalisatie kan ingediend worden, wordt van achttien jaar op vijftientig jaar gebracht. Dit moet er, gelet op de draagwijdte van de naturalisatie, voor zorgen dat de vreemdeling tot een zekere rijpheid is gekomen en dat hij geen ondoordachte keuze maakt. De leeftijd van vijftientig jaar gold ten andere tot 1993 als voorwaarde voor het bekomen van de grote naturalisatie.

De indiener van het naturalisatieverzoek mag in het verleden, behoudens amnestie, uitwissing van veroordeling of herstel in eer en rechten, nog nooit veroordeeld zijn tot een effectieve gevangenisstraf van meer dan drie maanden in België of een ander land van de Europese Unie, dan wel in een land buiten de Europese Unie veroordeeld zijn tot een effectieve gevangenisstraf wegens een misdrijf waarop door de Belgische wet gevangenisstraf van drie maanden of meer is gesteld, en moet kunnen aantonen dat hij in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden kan voorzien.

Om de mate van integratie van de vreemdeling te kunnen vaststellen, wil dit wetsvoorstel hem verplichten een burgerschapsproef af te leggen. Het naturalisatieverzoek is slechts ontvankelijk indien de indiener een certificaat kan voorleggen waaruit blijkt dat hij voor zo een proef geslaagd is.

Het afnemen van een burgerschapsproef laat toe de integratiewil op een objectieve basis vast te stellen. Een minimaal vereiste is dat de belanghebbende de taal van het taalgebied waar hij woonachtig is, zowel mondeling als schriftelijk beheerst. In de verhandeling die naar de schriftelijke taalbeheersing peilt, kan de belanghebbende zijn besluit om Belgisch staatsburger te worden, toelichten. Op die manier kan verhindert worden dat personen gebruik maken van de naturalisatieprocedure om louter persoonlijk gewin en niet omdat zij hun lot aan dat van de Gemeenschap wensen te verbinden. Verder moet de kennis van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving worden nagegaan. Hiertoe kan de mondelinge proef nuttig zijn. Aangezien België een federale staat is en de integratie in onze 'Belgische' samenleving in de eerste plaats verloopt via de integratie in de Gemeenschap van het gebied waar de betrokkene woonach-

munauté de la région dans laquelle il réside, l'épreuve orale peut également servir à évaluer si le candidat connaît l'histoire et la culture de cette communauté et s'il a une connaissance minimale de la structure de l'État. Il est dès lors logique que les communautés soient chargées d'organiser les examens de citoyenneté.

L'avis du collège des bourgmestre et échevins est recueilli afin d'évaluer la bonne conduite, la volonté d'intégration et la capacité financière de l'intéressé.

N° 18 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 385

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 385. — L'article 21 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

Art. 21. — § 1er. La demande de naturalisation circonstanciée, accompagnée du certificat visé à l'article 19, § 8, est remise à l'officier de l'état civil de la commune où le candidat a sa résidence principale. L'officier de l'état civil transmet la demande de l'intéressé avec l'avis visé à l'article 19, § 3, au parquet du tribunal de première instance de l'arrondissement dans lequel l'intéressé a sa résidence principale.

Les formulaires de demande, dont le contenu est défini par le Roi sur proposition du ministre de la Justice, peuvent être obtenus auprès de toute administration communale.

Le Roi détermine, sur proposition du ministre de la Justice, les actes et justificatifs à joindre à la demande pour apporter la preuve que les conditions visées à l'article 19, § 2, sont satisfaites. Le demandeur pourra joindre à sa demande tous les documents supplémentaires qu'il juge utiles pour justifier celle-ci.

§ 2. La demande de naturalisation devient caduque si, après son introduction, son auteur cesse d'avoir sa résidence principale en Belgique ou cesse de séjourner légitimement en Belgique.

§ 3. Après avoir pris connaissance de l'avis visé à l'article 19, § 3, le procureur du Roi s'assure que les conditions prévues à l'article 19, § 2, ont été satisfaites.

tig is, kan in de mondelinge proef ook de kennis van de geschiedenis en cultuur van die Gemeenschap, alsook een elementaire kennis van de staatsstructuur worden getest. Om diezelfde reden is het logisch dat het de Gemeenschappen zijn die belast worden met het organiseren van de burgerproeven.

Omtrent goed gedrag en zeden, de integratiewil en de financiële draagkracht van de betrokkene wordt het advies van het college van burgemeester en schepenen ingewonnen.

Nr. 18 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 385

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 385. — Artikel 21 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

«Art. 21. — § 1. Het met redenen omklede verzoek om naturalisatie wordt samen met het in artikel 19, § 8, bedoelde certificaat overhandigd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de kandidaat zijn hoofdverblijfplaats heeft. De ambtenaar van de burgerlijke stand zendt het verzoek van de belanghebbende, samen met het in artikel 19, § 3, bedoelde advies, over aan het parket bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft.

De aanvraagformulieren, waarvan de inhoud door de Koning wordt bepaald op voordracht van de minister van Justitie, kunnen worden bekomen bij ieder gemeentebestuur.

De Koning bepaalt op voordracht van de minister van Justitie welke akten en stavingstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 19, § 2. De verzoeker kan alle bijkomende documenten die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verzoek voegen.

§ 2. Het verzoek om naturalisatie vervalt, wanneer na de indiening ervan de belanghebbende ophoudt zijn hoofdverblijf in België te hebben of ophoudt wettig in België te verblijven.

§ 3. De procureur des Konings, na kennis te hebben genomen van het in artikel 19, § 3, bedoelde advies, gaat na of de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 19, § 2, zijn vervuld.

À cet effet:

1° il ordonne une enquête de moralité;

2° il procède à une enquête sur l'existence éventuelle de faits graves faisant obstacle à l'octroi de la nationalité belge au candidat.

3° il recueille l'avis de l'Office des étrangers et de la Sûreté de l'État.

§ 4. Le procureur du Roi ne transmet la demande à la Chambre des représentants que lorsque son avis et les avis de l'Office des étrangers et de la Sûreté de l'État sont positifs.

§ 5. L'acte de naturalisation, adopté par la Chambre des représentants et sanctionné par le Roi sur la proposition du Ministre de la Justice, sera publié au Moniteur belge. Cet acte sortira ses effets à compter du jour de cette publication.

§ 6. Dans le délai prévu à l'article 12, § 2, 2°, la personne naturalisée fournit au procureur du Roi la preuve qu'elle a renoncé à sa citoyenneté d'origine. À défaut, elle perd automatiquement la citoyenneté belge. L'acte est publié au Moniteur belge à l'intervention du procureur du Roi.

JUSTIFICATION

À l'heure actuelle, la demande de naturalisation est adressée à la Chambre des représentants (le cas échéant, par l'intermédiaire de l'officier de l'état civil), qui la transmet pour avis au parquet du tribunal de première instance (et à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État). Cet article vise à renverser cette procédure. La demande est transmise à l'officier de l'état civil qui l'envoie, accompagnée de l'avis du collège des bourgmestre et échevins de la commune concernée, au parquet. Étant donné que la volonté d'intégration de l'intéressé a déjà été démontrée par la réussite de l'examen de citoyenneté, la tâche du parquet consistera principalement à vérifier qu'aucun fait grave n'empêche l'octroi de la citoyenneté. La demande n'est transmise à la Chambre des représentants que si l'avis est favorable. Cette façon de procéder permet en outre de résoudre totalement le problème du bref délai d'avis.

Enfin, le procureur du Roi doit vérifier a posteriori que la personne naturalisée a respecté son engagement à renoncer

Daartoe:

1° beveelt hij een moraliteitsonderzoek;

2° stelt hij een onderzoek in om na te gaan of er geen gewichtige feiten voorhanden zijn die een bezwaar vormen tegen de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap door de kandidaat;

3° en wint hij het advies in van de Dienst Vreemdelingenzaken en van de Dienst Veiligheid van de Staat.

§ 4. De procureur des Konings zendt het verzoek slechts naar de Kamer van volksvertegenwoordigers wanneer zijn advies en de adviezen van de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dienst Veiligheid gunstig zijn.

§ 5. De akte van naturalisatie aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en bekrachtigd door de Koning op voordracht van de minister van Justitie wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze akte heeft uitwerking vanaf de dag van die bekendmaking.

§ 6. Binnen de termijn bepaald in artikel 19, § 2, 2°, levert de genaturaliseerde het bewijs van de afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap af aan de procureur des Konings. Bij gebreke daarvan verliest hij van rechtswege het Belgische staatsburgerschap. De procureur des Konings zorgt voor de bekendmaking daarvan in het Belgisch Staatsblad.»

VERANTWOORDING

Thans is het zo dat het verzoek tot naturalisatie gericht wordt aan de Kamer van volksvertegenwoordigers (eventueel door toedoen van de ambtenaar van de burgerlijke stand), die het voor advies verzendt aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg (en aan de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dienst Veiligheid van de Staat). Dit artikel wil die gang van zaken omkeren. Het verzoek wordt overhandigd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand, die het, samen met het advies van het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente, overmaakt aan het parket. Aangezien de integratiewil van de betrokkene reeds gebleken is uit het met vrucht afleggen van een burgerschapsproef, zal de taak van het parket er vooral in bestaan om na te gaan of er geen gewichtige feiten zijn die aan de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap in de weg staan. Het verzoek wordt slechts aan de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden in geval van een gunstig advies. Door deze werkwijze te hantieren, wordt bovendien het probleem van de krappe advies-termijn ten gronde opgelost.

De procureur des Konings moet tenslotte a posteriori na gaan of de genaturaliseerde zijn verbintenis tot afstand van

à sa nationalité étrangère dans le délai prévu par la loi. Lorsqu'il est établi que l'intéressé n'a pas renoncé à sa nationalité étrangère, il perd de plein droit la citoyenneté belge.

N° 19 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 386

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Nous estimons qu'il convient de maintenir la limitation au strict minimum des cas de multipatridie. La pluralité des citoyennetés incite en effet le bipatride à «faire son marché» parmi les nationalités et à se revendiquer de la nationalité qui offre le plus d'«avantages» en fonction des circonstances. Celui qui, souhaite acquérir une nationalité déterminée doit opter sans équivoque pour cette nationalité, et celle-là uniquement. La motivation d'acquérir une nouvelle nationalité doit être supérieure à l'attachement à la nationalité d'origine, belge en l'occurrence.

N° 20 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 271bis (nouveau)

Insérer un article 271bis, libellé comme suit:

«Art. 271bis. — À l'article 138 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes:

A) le § 2, alinéa 2, est remplacé par l'alinéa suivant:

«Les médecins visés à l'alinéa 1er ne peuvent appliquer, à l'égard des patients visés au § 1er, alinéas 1er et 2, des tarifs s'écartant des tarifs de l'accord.»;

B) le § 4, alinéa 1er, est remplacé par l'alinéa suivant:

«Au cas où un accord tel que visé à l'article 50 de la loi précitée du 14 juillet 1994 n'est pas en vigueur, les médecins ne peuvent appliquer, à l'égard des patients

zijn oorspronkelijke staatsburgerschap binnen de door het wetboek bepaalde termijn heeft nageleefd. Wanneer vaststaat dat de genaturaliseerde nagelaten heeft afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap, verliest hij van rechtswege zijn Belgische staatsburgerschap.

Nr. 19 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 386

Dit artikel wordt opgeheven.

VERANTWOORDING

De indieners van onderhavig amendement zijn van oordeel dat de gevallen van meervoudige nationaliteit tot een absoluut minimum dienen beperkt te blijven. Het meervoudige staatsburgerschap leidt immers tot 'nationaliteits-shopping', waarbij de bipatride zich telkens kan beroepen op de nationaliteit die, naar gelang van de omstandigheden, de meeste «voordelen» biedt. Degene die een bepaalde nationaliteit wenst te verkrijgen, moet een ondubbelzinnige keuze maken voor die nationaliteit en voor die nationaliteit alléén. De motivatie om een nieuwe nationaliteit aan te nemen moet groter zijn dan de gehechtheid aan de oorspronkelijke – in dit geval Belgische – nationaliteit.

Jan MORTELMANS (Vlaams Belang)
Bart LAEREMANS (Vlaams Belang)

Nr. 20 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 271bis (nieuw)

Een artikel 271bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 271bis. — In artikel 138 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) paragraaf 2, tweede lid wordt vervangen als volgt:

«De in het eerste lid bedoelde geneesheren, kunnen ten aanzien van de in § 1, eerste en tweede lid, bedoelde patiënten geen tarieven aanrekenen die afwijken van de verbintenistarieven.»;

B) paragraaf 4, eerste lid wordt vervangen als volgt:

«Indien er geen akkoord, zoals bedoeld in artikel 50 van voornoemde wet van 14 juli 1994, van kracht is, kunnen de geneesheren ten aanzien van de in § 1,

visés au § 1er, alinéas 1er et 2, des tarifs qui s'écartent des tarifs qui servent de base au calcul de l'intervention de l'assurance.»;

C) le § 5 est remplacé par la disposition suivante:

«§ 5. Les médecins visés aux § 1er et 2 peuvent, sans préjudice du § 1er, alinéa 2, appliquer, à l'égard des patients admis en chambre individuelle, un supplément d'honoraires pour autant que des suppléments d'honoraires maximaux soient fixés par la réglementation générale visée à l'article 130 avec mention du montant maximum et des pourcentages maxima, conformément aux alinéas 2, 3 et 4, qui sont pratiqués dans l'hôpital concerné.

En outre, ce supplément d'honoraires ne peut être appliqué qu'après dépôt d'une copie de la réglementation générale auprès de la Commission paritaire de la Santé publique et auprès du fonctionnaire dirigeant de l'INAMI, qui en transmet une copie aux organismes assureurs.

Les suppléments d'honoraires fixés pour les patients admis dans une chambre visée à l'alinéa 1er ne peuvent être supérieurs à 200% des tarifs de l'accord s'ils sont réclamés par le médecin hospitalier traitant. Par médecin hospitalier traitant, il y a lieu d'entendre, celui qui est responsable de l'admission et qui rédige la lettre de sortie. Tout autre médecin hospitalier peut réclamer au maximum 100% des tarifs de l'accord au titre de supplément d'honoraires.

En outre, la somme des suppléments d'honoraires fixés ne peut, par admission d'un mois, excéder 1 000 euros.

Le supplément d'honoraires réclamé par le médecin hospitalier traitant prime les suppléments qui sont réclamés par tout autre médecin hospitalier.

Tout hôpital peut prévoir, dans sa réglementation générale, un supplément d'honoraires d'un montant inférieur mais pas d'un montant supérieur.».

JUSTIFICATION

De nos jours, il n'est plus justifié qu'un «supplément d'honoraires» puisse être réclamé (par des médecins non conventionnés) en cas d'hospitalisation en chambres communes et en chambres de deux patients. Nous proposons dès lors que tous les médecins hospitaliers (qu'ils soient convention-

eerste en tweede lid, bedoelde patiënten geen tarieven aanrekenen die afwijken van de tarieven die als grondslag dienen voor de berekening van de verzekerings-tegemoetkoming.»;

C) paragraaf 5 wordt vervangen als volgt:

«§ 5. De in §1 en § 2 bedoelde geneesheren, kunnen ten aanzien van de patiënten die worden opgenomen in een individuele kamer, onverminderd §1, tweede lid, een honorariumsupplement aanrekenen voor zover terzake in de algemene regeling, bedoeld in artikel 130, maximum honorariumsupplementen zijn vastgesteld met vermelding van maximum bedrag en maximum percentages, overeenkomstig het tweede, derde en vierde lid, welke worden gehanteerd in het betrokken ziekenhuis.

Bovendien kan dit honorariumsupplement slechts aangerekend worden na neerlegging van een afschrift van de algemene regeling bij de Paritaire Commissie Volksgezondheid en bij de leidend ambtenaar van het RIZIV, die een kopie bezorgt aan de verzekeringsinstellingen.

De vastgestelde honorariumsupplementen voor patiënten opgenomen in een kamer zoals bepaald in het eerste lid, mogen niet meer bedragen dan 200% van de verbintentarieven indien deze worden gevraagd door de behandelende ziekenhuisgeneesheer. Onder behandelende ziekenhuisgeneesheer dient te worden verstaan: diegene die verantwoordelijk is voor de opname en de ontslagbrief schrijft. Elke andere ziekenhuisgeneesheer mag maximaal 100% van de verbintentarieven vragen als honorariumsupplement.

Bovendien mag de som van de vastgestelde honorariumsupplementen, per opnameperiode van een maand, het bedrag van 1 000 euro niet overschrijden.

Het honorariumsupplement dat wordt gevraagd door de behandelende ziekenhuisgeneesheer primeert op de supplementen die worden gevraagd door elke andere ziekenhuisgeneesheer.

Ieder ziekenhuis mag in zijn algemene regeling een lager honorariumsupplement opnemen doch geen hoger.».

VERANTWOORDING:

Heden ten dage is het niet meer te verantwoorden dat er, voor wat betreft de verzorging op gemeenschappelijke en tweepatiëntenkamers, een «honorariumsupplement» kan worden gevraagd (door niet-verbonden geneesheren). Vandaar het voorstel dat alle ziekenhuisgeneesheren (dus zowel de

nés ou non) ne puissent appliquer que les tarifs de l'accord si le patient est soigné en chambre commune ou en chambre de deux patients. Désormais, seuls les séjours en chambre particulière pourront donner lieu à des suppléments d'honoraires.

Pour le séjour en chambre individuelle, y compris en hospitalisation de jour, aucun supplément ne peut être facturé dans les cas suivants:

- lorsque l'état de santé du patient ou les conditions techniques de l'examen, du traitement ou de la surveillance requièrent le séjour en chambre individuelle;

- lorsque les nécessités du service ou la non-disponibilité de lits inoccupés en chambre de deux patients ou en chambre commune requièrent le séjour en chambre individuelle;

- lorsque l'admission se fait dans une unité de soins intensifs ou de soins urgents, indépendamment de la volonté du patient et pour la durée du séjour dans une telle unité.

Étant donné que dans le cadre de la législation actuelle, le patient n'a aucune certitude quant à l'ampleur du montant qu'il sera tenu de payer à titre de supplément d'honoraires (s'il est soigné en chambre individuelle), il est tout indiqué que le patient connaisse au préalable le montant (maximal) qu'il devra payer à titre de supplément d'honoraires. La réglementation qui est élaborée en la matière s'appliquera, il est vrai, uniquement aux suppléments d'honoraires, mais concernera, en revanche, tous les honoraires (y compris les services médico-techniques). En plus d'un montant exprimé en pour cent, un montant forfaitaire maximum est également prévu par période d'admission d'un mois.

En ce qui concerne les montants exprimés en pour cent, une distinction est faite entre les médecins hospitaliers traitants (ceux qui sont responsables de l'admission du patient concerné et qui rédigent la lettre de sortie) et les autres médecins hospitaliers, lesquels ne pourront (en principe) réclamer, à titre de supplément d'honoraires, que des montants exprimés en pour cent inférieurs.

En cas de dépassement du montant forfaitaire maximum, la présente proposition prévoit explicitement que le supplément d'honoraires réclamé par le médecin hospitalier traitant prime le supplément réclamé par tout autre médecin hospitalier.

On ne pourra facturer des suppléments d'honoraires (pour des chambres individuelles) que dans la mesure où une réglementation en la matière aura été insérée explicitement dans la réglementation dite générale (entre le gestionnaire et les médecins hospitaliers). Y seront (notamment) fixés les montants et pourcentages maximums en vigueur dans l'hôpital concerné.

Chaque hôpital sera libre d'arrêter, dans sa réglementation générale, un supplément d'honoraires inférieur, mais pas supérieur. De plus, des suppléments d'honoraires ne pourront être réclamés qu'après le dépôt d'une copie de la réglementation générale auprès de la Commission paritaire de la Santé publique et auprès du fonctionnaire dirigeant de l'INAMI, lequel en transmettra une copie aux organismes assureurs.

geconventioneerde als de niet geconventioneerde) uitsluitend verbintenistarieven mogen aanrekenen indien de patiënt verzorgd wordt op een gemeenschappelijke of tweepatiëntenkamer. Enkel in een individuele kamer zullen voortaan nog honorariumsupplementen mogen worden aangerekend.

Voor het verblijf in een individuele kamer, met inbegrip van de daghospitalisatie, mag in de volgende gevallen echter geen supplement worden aangerekend:

- wanneer de gezondheidstoestand van de patiënt of de technische voorwaarden van onderzoek, van behandeling of van toezicht, het verblijf in een individuele kamer vereisen;

- wanneer de noodwendigheden van de dienst of het niet beschikken over onbezette bedden in tweepatiëntenkamers of in gemeenschappelijke kamers, het verblijf in een individuele kamer vereisen;

- wanneer de opname geschiedt op een eenheid voor intensieve zorg of voor spoedgevallenzorg, buiten de wil van de patiënt en voor de duur van het verblijf in een dergelijke eenheid.

Vermits de patiënt bij de huidige wetgeving geen zekerheid heeft omtrent de hoegroetheid van het bedrag dat hij dient te betalen als honorariumsupplement (indien

hij op een individuele kamer wordt verzorgd), is het aangegeven dat de patiënt op voorhand weet wat hij (maximaal) als honorariumsupplement zal moeten betalen. De regeling die dienaangaande wordt uitgewerkt is weliswaar alléén van toepassing op honorariumsupplementen, maar heeft anderzijds betrekking op alle honoraria (ook medisch-technische diensten). Naast een procentueel bedrag wordt ook een maximum forfaitair bedrag bepaald per opnameperiode van een maand.

Voor wat betreft de procentuele bedragen wordt een onderscheid gemaakt tussen de behandelende ziekenhuisgeneesheren (diegene die verantwoordelijk is voor de opname van de desbetreffende patiënt en de ontslagbrief schrijft) en de andere ziekenhuisgeneesheren. Deze laatste mogen immers (in principe) slechts lagere procentuele bedragen vragen als honorariumsupplement.

Indien het maximum forfaitair bedrag wordt overschreden, wordt uitdrukkelijk in het voorstel bepaald dat het honorariumsupplement dat wordt gevraagd door de behandelende ziekenhuisgeneesheer primeert op het supplement dat wordt gevraagd door elke andere ziekenhuisgeneesheer.

Men kan slechts honorariumsupplementen aanrekenen (voor individuele kamers) indien er expliciet een regeling dienaangaande wordt opgenomen in de zogenaamde algemene regeling (tussen beheerder en ziekenhuisgeneesheren).

Hierin worden dus (o.m.) de maximum bedragen en maximum percentages vastgesteld voor het betrokken ziekenhuis. Ieder ziekenhuis mag in haar algemene regeling een lager honorariumsupplement opnemen, doch geen hoger. Bovendien kan men slechts honorariumsupplementen vragen na het neerleggen van een afschrift van de algemene regeling bij de Paritaire Commissie Volksgezondheid en bij de leidend ambtenaar van het RIZIV, dewelke een kopie bezorgt aan de verzekeringsinstellingen.

N° 21 DE MM. GOUTRY ET VERHAEGEN

Art. 271

Dans le 2°, remplacer les mots «peut en outre définir» **par les mots** «définit en outre».

JUSTIFICATION

La compétence déléguée au Roi est excessive. Si, dans certains cas, cela peut s'avérer souhaitable, dans d'autres cas, cela peut donner lieu à du favoritisme.

En remplaçant les mots «peut définir» par le mot «définit», on oblige le ministre à énoncer les conditions, ce qui rend la procédure plus objective. Les exceptions et les agrégations avec effet rétroactif compromettent la sécurité juridique et le principe d'égalité. De telles dispositions ne sont donc pas souhaitables ou elles doivent, à tout le moins, s'assortir de conditions strictes.

Nr. 21 VAN DE HEREN GOUTRY EN VERHAEGEN

Art. 271

In 2°, het woord «kan» **vervangen door het woord** «bepaalt».

VERANTWOORDING:

Er wordt (te) ruime bevoegdheid verleend aan de Koning. Dit kan in bepaalde gevallen zeker wenselijk zijn, maar in andere gevallen kan dit tot favoritisme leiden.

Door het woord «kan» vervangen door «bepaalt», is de Minister verplicht om voorwaarden op te stellen waardoor alles wat meer geobjectiveerd wordt. Uitzonderingen en erkenningen met terugwerkende kracht ondermijnen de rechtszekerheid en het gelijkheidsbeginsel. Daarom zijn dergelijke regelingen niet wenselijk of moeten ze op zijn minst gekoppeld worden aan strikte voorwaarden.

Luc GOUTRY (CD&V)
Mark VERHAEGEN (CD&V)